

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 279.

Tolste Session.

67de Møde.

Torsdagen den 20de December Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Klein: Det var nogle Yttringer af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Wixen-Finecke), som bevægede mig til at begjære Ordet; jeg kan imidlertid efter den Udtalelse, vi have hørt fra den høitærede Justitsministers Side, fatte mig meget fort. Det forekommer ogsaa mig, at det vilde have været mindre rigtigt, om man vilde have opfat dette Mellemrigsanliggende med Sverrig, som det foreliggende Lovudkast angaaer, indtil man kunde faae ordnet Forholdet til den Landsdeel af det danske Rige, hvorpaa det ærede Medlem henlede Opmærksomheden; jeg troer navnlig, at det vilde være urigtigt, hvis man vilde udsætte den Lovforanstaltning, hvorom der her er Spørgsmaal, indtil man ved Lov kunde faae ordnet Forholdet til det paagjældende Hertugdømme Sønderjylland; det er nemlig min Overbeviisning, at dette Forhold bedst lader sig ordne ikke ad Lovgivningsveien, men ved administrativ Foranstaltning. Jeg har ikke Mere at udtale i denne Retning, ligesom jeg heller ikke ved de Udtalelser, vi have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Zahle), finder mig fristet til at indlade mig paa en Kamp med ham om, hvad jeg vilde kalde den høiere Politikk; jeg finder mig saameget mindre fristet dertil, som jeg oprigtigt talt maa bekjende min Synd, at det ikke ganske har været mig muligt at forstaae det ærede

Medlem. Jeg skal derfor slutte med den Udtalelse, at det er mig en Glæde, at jeg i alt Væsentligt efter min fulde Overbeviisning, kan tiltræde, hvad vi have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage).

Søgsbro: Jeg hører til dem, som med megen Glæde modtage dette Lovforslag som en lille Begyndelse til at nedrive en af de unaturlige Skillemure, der i Aarhundrebørnes Løb ere blevne opførte mellem 3. Broderfolk, som burde staae ganske anderledes sammen, end det for Diebliffet er Tilfældet, men jeg kan paa den anden Side heller ikke nægte, at jeg med Glæde har hørt, at der er flere, som have ønsket, at der med det Samme maatte blive bragt en større Forbindelse tilveie mellem Hertugdømmet Slesvig og Kongeriget. Jeg skal imidlertid fuldkommen indbyømme, hvad der er anført saavel af den høitærede Justitsminister, som af den ærede sidste Taler, at forskjellige Vanskeligheder kunne have stillet sig hindrende iveten derfor, og jeg skal saameget hellere gjøre det, som jeg allerede af Forhandlingerne paa et andet Sted har seet, at den høitærede Justitsminister har lovet at ville tage denne Sag under nærmere Overveielse; hvad han ogsaa har gjentaget her i Aften. Det blev under to af denne Loys Behandlinger i Landstthinget fremdraget, at det kunde være ønskeligt, at de slesvigste Dømme fik en lignende Executionskraft her i Kongeriget, som der i Lovforslaget er tillagt de svenste, og det blev anført, at man her i Kongeriget havde et bestemt Exempel paa, at man havde vægret sig ved at udføre en sles-